

[Stensballe.]

tjeneste og en anden Lejr — som gennemsnitlig Aaret igennem er halvt saa stor som den første Lejr — uden Arbejde og henvist til at leve af Understøttelse. Regeringen er selv blevet saa ængstelig for denne Tilstand, at den ifølge Bladmeddelelser vil gaa bort fra de ugentlige Offentliggørelser af Arbejdsløshedstallet og gaa over til længere Perioder imellem Offentliggørelsen. Saa kan Regeringen jo i hvert Fald imellem de to Opgørelser faa Fred for sin daarlige Samvittighed.

Denne Situation begynder nu næsten at blive permanent, synes det, og jeg for mit Vedkommende mener, at det bl. a. skyldes, at Regeringen ikke gør tilstrækkeligt for at fremme Landbrugets Produktion, saa at Landbruget paa ny kunde tage Arbejdskraft til sig. Skal Arbejdsløsheden bringes ned, maa det efter min Opfattelse ske ved en øget Landbrugsproduktion, som det jo ogsaa er det naturligste i et Landbrugsland som Danmark. Landbruget vil derved ikke blot kunne tage flere Arbejdere ind, men ogsaa blive i Stand til at gøre større Indkøb og derigennem styrke Beskæftigelsen og Produktionen Landet over. En Ting er i hvert Fald givet og kan ikke omdisputeres, at Industrieretningerne tydeligt viser, at Industrien og Haandværket ikke kan beskæftige flere Folk. Hvis Valutavanskelighederne yderligere forøges for Haandværk og Industri, vil disse to Erhverv tværtimod blive nødt til at skyde Folk fra sig.

Jeg ser en stor Fare for Beskæftigelsen i de Vanskeligheder, som er begyndt at taarne sig op om Byggeriet. Jeg tænker her ikke alene paa de Prisforhøjelser, der stadig indtræffer, men ogsaa paa den Diskonforhøjelse, der har fundet Sted i Efteraaret, og den Kreditstramning, som nu faktisk etableres, og som ved at hindre Byggeriet virker afslappende paa Beskæftigelsen. Jeg indser ikke rettere, end at Regeringen i høj Grad styrer hen imod en nedadgaende Beskæftigelse.

Under disse Omstændigheder, som Regeringen sikkert er godt kendt med, naar den griber i sit Indre, har Regeringen altsaa ment det paakrævet at udvide og forhøje Understøttelserne og derhos at give Fagforbundene større Indflydelse paa de arbejdsløses Kaar, end de har haft i Forvejen, at gøre Arbejdsløshedsloven mindre neutral, end den har været i Forvejen, thi det er jo herom, selve Lovforslaget drejer sig.

At det vil koste Penge, er en given Ting, og det er maaske ogsaa en af Grundene til, at det nu er forsinket i ca. 1 Aar. At det vil bidrage til en Forstørrelse af den Skatte-

buket, som Finansministeren nu snart maa træde frem med i sin Favn, fremgaar ogsaa af Forslaget.

Alt i alt er Lovforslaget opgjort til at ville medføre en Merudgift for Samfundet paa henimod 10 Mill. Kr. aarlig og heraf for Arbejdsgivernes Vedkommende alene ca. 4½ Mill. Kr. Hidtil har Socialministeren jo drevet en lille Spækhøkerbutik som Skatteopkræver hos Arbejdsgiverne af en aarlig Ydelse paa 4 Kr. 50 Øre pr. Arbejder, for Landbrugets Vedkommende dog 2 Kr. Nu vil han ikke lade sig nøje hermed, som Forudsætningen var i sin Tid, da man ved Arbejdsløshedslovens Gennemførelse tilrettelagde det saadan, at Staten skulde udrede en betydelig Del til Styrkelse af Fonden o. s. v.; nu vil han have Kontingentet pr. Arbejder sat op med ikke mindre end ca. 350 pCt., nemlig fra 4 Kr. 50 Øre til 15 Kr. aarlig, for Landbruget med 50 pCt. fra 2 Kr. til 3 Kr. aarlig.

Hvis Regeringen mener, at der derigennem ydes Erhvervene Støtte til større Produktion, da tror den fejl. Det vil virke modsat, til Nedsættelse af Beskæftigelsen. Det vil virke modsat, naar man sammenligner med de gyldne Løfter, der blev givet i 1929.

Vi ydede i 1932 ved Arbejdsløshedslovens Gennemførelse og i 1933 ved Sociallovens Gennemførelse Regeringen en efter vor Mening betydelig Støtte. Regeringen gennemførte paa den anden Side betydelige Foranstaltninger, som kunde yde Erhvervene Støtte. Men nu fører Regeringen efter vor Mening en saadan Politik — det blev jo nøje gennemdrøftet i Forgaars Eftermiddag og i Aftes her —, at i hvert Fald mange af os herhjemme kan se, at det gaar daarligt; ja, selv i Udlandet har vore Forhold været Genstand for Omtale. Denne Politik vil være saa ødelæggende for vore Erhverv i det hele, at mit Parti ikke kan tage Ansvar for en yderligere Opbygning af Understøttelsessystemet, særlig ikke efter de ændrede Metoder, som den højtærede Minister nu vil indføre; det gælder saa meget mere, som vort Land staar fremmest i Sociallovgivning i det hele taget. Naar vi behøver nu heller ikke at være med hertil, thi Regeringspartierne kan jo selv gennemføre de Forslag, de er enige om, forinden de fremsættes her i Tinget. Men vi ønsker altsaa ikke at være med til at tage Ansvar for de Bestemmelser, der nu søges gennemført i Rigsdagen.

Hvis nogen vil spørge mig, om dette Lovforslag i sit Indhold er en Overraskelse for mig, maa jeg svare: Ja, i nogen Maade